

Slovo majitele k roku 2010

Vážení,

jsem rok od roku línější a stále víc mě traumatizuje, když mám napsat vícestránkové dílo. Tak dlouho jsem obsah svého projevu v duši své přemítal, až jsem k němu nakonec sedl až včera večer. A jako každý rok jsem začal pročítáním Poradníků za uplynulý rok.

Bylo to povzbuzující čtení o proběhlých i chystaných akcích, občas (mohlo by to být častěji) doplněné o zážitky některých účastníků té které akce. Pěší výslapy do vysokých hor i nížin, kolovýlety, běžkování, sjezdování i sjíždění vodních toků, k tomu trocha sportování (PanTAKovky s opět vyšší účastí než v roce 2009), kultury (zdařilé koncerty v Gongu, bál, tancovačka) a několik táborů v Keblanech i obnovená Bystřička. Bylo toho opravdu dost a zase se všechno povedlo. Poprvé mě však napadlo, kolik asi lidí se celkem zúčastnilo jenom akcí zmíněných v Poradnících. Těžko by se to počítalo, ale číslo by to bylo určitě nejméně čtyřmístné. A pak jsem si uvědomil, kolik dobrovolných organizátorů a vedoucích se na všech těch akcích pro nás, naše děti i naše vnoučata podílelo. Určitě jich bude mnohem víc než 100. Jsou to možná udivující, ale velmi, opravdu velmi příjemná čísla. Vždyť kolik lidí má to štěstí, aby mělo tolik kamarádů a dobrých známých? Važme si toho, že my je máme, užijme si to, radujme se z toho a nekažme si to zbytečným mračením a někdy i invektivami, stížnostmi, pomluvami a podobnými neřestmi.

Dovolím si v tomto místě ocitovat motto z březnového Poradníku: Doufej ve spravedlnost, ale buď připraven i na bezpráví (Lucius Annaeus Seneca).

Jaký tedy byl TAKový rok 2010? Já bych řekl, že normální, tudíž pohodový a povedený. A také, řekněme, tradiční, bez nějakých výrazných novinek. Když už nějaká hrozí, jsou k ní totiž někteří velmi opatrní, mnohdy i kritičtí. Ale letos to zkusíme – už se těším na MTO. Tradici tvrdily kulatiny Půlté stezky – konala se už popětadvacáté. Jediný účastník všech, Drobeček alias Miloš Zikuda, byl po právu oceněn. Rok to byl ale dobrý nejen množstvím a průběhem akcí, ale i finančně. Jsme na tom tak dobře, že jsme mohli pomoci i obci Višňová příspěvkem 20.000,- Kč na odstranění škod po ničivých povodních.

Bohužel, přišly i smutné události. V průběhu roku nás opustili Drahoš Tluchoř z Pětky, Honza Kocián za Čtrnáctky, Jirka Táta Jenč z Dvojky, Jitka Birnerová Elsnicová ze Čtrnáctky, Jarda Najdekr z Desítky, Lída Brázdová ze Třináctky a Ivan Štich z Dvojky. Budou nám chybět. Omlouvám se, pokud jsem na někoho zapomněl. Dostavily se i úrazy, a to především na kolech. Pro některé měly nepříjemné a dlouhodobé následky, vid' Honzo? S velkou pravděpodobností by tyto nehody dopadly podstatně lépe, kdyby jejich aktéři měli na svých hlavách cyklistické přilby... Budiž to poučením nejen pro ně, ale pro nás pro všechny.

Na závěr poděkování všem, kteří se v loňském roce účastnili TAKových akcí, všem jejich zdatným pořadatelům, všem trpělivým šéfům tras, milým a tolerantním radním Soně, Janě, Lence, Honzovi, Petrovi a Jirkovi, že to se mnou vydrželi, a Janě Stádníkové za péči o naše finance. TAK ať se nám stejně povede i rok 2011, ať nám vše vychází co nejvíce podle našich představ a ať nás potká co nejméně smutných událostí. Prostě ať nám náš TAK ještě dlouho vydrží!

11.2.2011

Petr Jirava